

SPØRGSMÅL OG SVAR med formand Tom Gilleberg den 11. februar 2016: Deutsche Bank i krise//Kampen om Aleppo

---

Vil NATO opgradere sin flådetilstedeværelse i Ægærhavet?

9. februar 2016 – Efter drøftelser med den tyrkiske premierminister Ahmet Davutoglu i Ankara i går, annoncerede den tyske kansler Angela Merkel en fælles, tysk-tyrkisk deployering af politi for at kontrollere indstrømningen af flygtninge ved den syrisk-tyrkiske grænse. Hun sagde desuden, at NATO's forsvarsministermøde den 10.-11. feb. burde undersøge, om alliancen kunne øge sin flådetilstedeværelse i Ægærhavet – angiveligt for at »standse menneskesmuglere«.

Om det ville hjælpe noget med at dæmme op for flodbølgen af flygtninge er mere end tvivlsomt, men det er rimeligt snarere at antage, at det er en orkestrering af nok et påskud for NATO til at opgradere sin tilstedeværelse i området – imod Rusland, naturligvis. Den kendsgerning, at Merkel gjorde Rusland »medansvarlig« for den nye flygtningestrøm fra Aleppo til den syrisk-tyrkiske grænse, synes at passe ind i dette. Den

planlagte deployering af AWACS-overvågningsfly fra Tyskland til Tyrkiet, der ikke giver anden mening end at være rettet mod Rusland, kommer i samme sammenhæng.

Tysklands respekterede general Kujat er imod NATO-deployering i Syrien

8. februar 2016 – Den pensionerede, tyske general Harald Kujat, tidligere stabschef for Bundeswehr (2000-2002) og formand for NATO's Militærkomite frem til 2005, blev interviewet til en artikel i *Neue Osnabrücker Zeitung* på tærsklen til kansler Merkels møde i dag med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan i Ankara, med overskriften, »Ex-stabschef advarer mod NATO-deployering«.

NATO's forsvarsministre mødes i Bruxelles den 10. feb., hvor en afgørelse kan blive truffet om en provokerende anmodning fra Obamaregeringen om, at NATO skal koordinere »koalitionens« luftstyrker over Syrien med anvendelse af NATO AWACS-fly, hvilket i realiteten vil forvandle tysk, amerikansk og anden tilstedeværelse der til et NATO-anliggende. AWACS, der i øjeblikket flyver over Tyrkiet, har intet NATO-mandat til Syrien. General Kujats bemærkninger har særlig vægt, da han var chef for NATO's militærkomite fra 2002-2005.

Neue Osnabrücker Zeitung citerer ham for at sige, at »en involvering fra NATO's side i kampen imod terrorgruppen Islamisk Stat i Syrien kræver et strategisk koncept og politisk mål ... Vi bør ikke lade os trække skridt for skridt ind i en konflikt uden at vide, hvad næste skridt vil blive, og hvordan det fortsætter derfra ... NATO kan ikke afgøre

borgerkrigen i Syrien med et par AWACS-fly«. Det ville blive nødvendigt med landtropper, udtaler han, og stiller spørgsmålstegn ved, om NATO virkelig er parat til at påtage sig denne farlige opgave. Hvis ikke, bør NATO holde sig udenfor: »Man må anskue situationen fra et slutpunkt; ellers bliver en NATO-deployering til en prekær glidebane.«

Flere presserapporter har meldt om utilfredshed i regeringen i Berlin over USA's ønske om at deployere AWACS-fly, fordi en NATO-rolle kunne forvandle den næste hændelse til et strategisk opgør mellem NATO og Rusland. Desuden kunne et NATO-mandat til AWACS-fly åbne en dør for at indkalde NATO-landtropper fra Tyrkiet, den eneste troværdige landtroppestyrke i området bortset fra den syriske hær, med dens tætte russiske luftstøtte.

I sidste uge krævede i modsætning hertil NATO-general Hans-Lothar Domröse, en tysker, der er kommandør over NATO's Fælles Kommandostyrke i Brunssum, Holland, deployeringen af NATO AWACS-fly, så vel som også forholdsregler til at imødegå russerne i Baltikum.

Det tyske nyhedsagentur *Deutsche Welle* oversatte artiklen om general Kujat til sin russisksprogede nyhedsdækning. General Kujat er en offentlig fortaler for en Marshallplan for Syrien og området der.

Europæisk Lederskabsnetværk opfordrer til

at styre konfrontation mellem NATO og Rusland

8. februar 2016 – Europæisk Lederskabsnetværk, der tydeligvis er urolig over den voksende risiko for et militært sammenstød mellem NATO og Rusland, udgav i dag en rapport, der opfordrer til at styre konfrontationen med det formål at reducere risikoen for en eskalering.

Ifølge en sammenfatning, udarbejdet af ledelsen, beskriver rapporten, »Mod en ny ligevægt: En minimering af risiciene ved NATO's og Ruslands nye militære holdninger«, af Likasz Kulesa, »hvordan, i de kommende måneder og år, nye punkter for konkurrence mellem Rusland og NATO sandsynligvis vil fremstå over specifikke beslutninger om deployeringer og øvelser. Hvis denne dynamik med aktion-reaktion ikke kontrolleres, kunne den føre til yderligere forværring af sikkerhedssituationen. Der ville også blive en højere risiko for en utilsigtet eskalering i kølvandet på en indtruffen hændelse, der involverede NATO-landenes og Ruslands væbnede styrker.«

»Som alternativ til forlængelse af spændinger«, fortsætter sammenfatningen, »foreslår rapporten at etablere et nyt sæt praktiske 'spilleregler' for at styre konfrontationen mellem NATO og Rusland, til en mindre politisk og finansiel omkostning og med reducerede chancer for militær eskalering«. Blandt de »praktiske regler«, som rapporten foreslår, er at gøre øvelser mere forudsigelige, begrænse fremskudte militære deployeringer og afholde sig fra at gøre atomvåben mere centrale for en konfrontation.
<http://www.europeanleadershipnetwork.org/medialibrary/2016/02/07>

[/180d69f6/Towards%20a%20New%20Equilibrium%202016.pdf](http://www.europeanleadershipnetwork.org/medialibrary/2016/02/07/180d69f6/Towards%20a%20New%20Equilibrium%202016.pdf)

Men, som Lyndon LaRouche konstant advarer om, så vil »praktisk adfærd« aldrig fungere. Det, man skal forholde sig til, er den underliggende geopolitiske plan om at skabe betingelserne for

Tredje Verdenskrig i sammenhæng med det transatlantiske finanssystems disintegration. Dette begynder med præsident Barack Obamas fjernelse fra præsidentembedet ved forfatningsmæssige midler.

NATO-forsvarsministre forventes at godkende militær ekspansion i Polen og Baltikum

6. februar 2016 – NATO-forsvarsministre forventes at godkende planer om at deployere flere tropper i Polen og de Baltiske Stater under deres møde i Bruxelles i næste uge. Dette kommer i kølvandet på den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters meddelelse den 2. feb. om, at USA ville fordoble sit budget for militærstyrker i Østeuropa. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hilste Carters plan velkommen og sagde, det ville betyde »flere tropper i alliansens østlige del ... en fremskudt opstilling af udstyr, tanks, pansrede vogne ... flere øvelser og mere investering i infrastruktur«. Antallet af amerikanske tropper, der flytter rundt i Østeuropa, forventes at stige fra omkring 600 i dag til omkring 4.000. En amerikansk embedsmand sagde til *Wall Street Journal*, at Obamaregeringen håber, at dens eksempel vil anspore andre NATO-medlemmer til at sende flere tropper til Østeuropa.

Ifølge nyhedsrapporteringer mødtes NATO-embedsmænd i Bruxelles i går for at begynde at sammensætte pakken, der forventes at inkludere et netværk af små, østlige poster, roterende

styrker, regelmæssige krigsspil og lagerudstyr, klart til en hurtig responsstyrke, iflg. *Reuters*. Det inkluderer ikke permanente baser, som den polske højrefløjsregering har krævet, eftersom USA, Tyskland og Storbritannien er imod at krænke NATO-Ruslands-Akten fra 1997[1]. Det er ikke desto mindre planen, at disse roterende styrker skal være til stede i Østeuropa på ubestemt tid, og således opfatter russerne den planlagte deployering. »Som vi hører disse meddelelser fra USA, så skaber alt dette grundlag for at rulle militære planer imod Rusland ud og tage reelle, praktiske skridt til at fremrykke militær infrastruktur tættere til Ruslands grænser«, sagde talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova den 4. feb.

[1] Til eftertanke: Indledningen til Akten fra 1997: Grundlæggende Akt om gensidige forbindelser, samarbejde og sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation blev undertegnet i Paris, Frankrig.

The North Atlantic Treaty Organisation og dens medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, i det følgende benævnt NATO og Rusland, vil, baseret på et varigt politisk tilsagn på højeste politiske niveau, sammen bygge en varig og altomfattende fred i det euro-atlantiske område på principperne om demokrati og kooperativ sikkerhed. NATO og Rusland anser ikke hinanden som modstandere. De deler målet om at overvinde levn fra tidligere konfrontation og konkurrence, og om at styrke den gensidige tillid og det gensidige samarbejde. Den nuværende lov bekræfter □□NATO's og Ruslands beslutning om at give konkret indhold til deres fælles forpligtelse til at opbygge et stabilt, fredeligt og udelt Europa, helt og frit, til gavn for alle dets folk. At denne forpligtelse indgås på højeste politiske niveau markerer indledningen af et fundamentalt nyt forhold mellem NATO og Rusland. De har, på grundlag af fælles interesse, gensidighed og gennemsigtighed, til hensigt at udvikle et stærkt, stabilt

og varigt partnerskab. Loven definerer mål og mekanisme for konsultation, samarbejde, fælles beslutningstagning og fælles indsats, der vil udgøre kernen i de gensidige forbindelser mellem NATO og Rusland. (-red.)

Foto: USA's forsvarsminister Ashton Carter annoncerer det nye forsvarsbudget 2. februar 2016.

Stands den umiddelbare fare for atomkrig og skab i stedet en alliance mellem USA, Rusland og Kina om menneskehedens fælles mål

Uddrag af LPAC Fredags-webcast, 5. feb. 2016. Så hvis man ønsker at standse en umiddelbar krigsfare, hvis man har noget som helst ønske om, at USA skal genoptage sin indsats for menneskehedens fælles mål – hvilket vil sige en alliance med Rusland, en alliance med Kina for at avancere med disse store projekter i rummet, i vores Solsystem, for at udforske disse dybder og dernæst fortsætte ud i galaksen – så må man træffe visse omgående hasteforanstaltninger for grundlæggende set at afskære faren for krig, før vi befinder os i en situation, hvor denne planet vil befinde sig i den største fare i hele menneskehedens hidtidige eksistens.

**Video: Schiller Instituttet
demonstrerer
imod den britiske
statsminister
David Cameron den 5. februar
2016:
Stop the British drive for
nuclear war**

Klik også her for videoen af Camerons bilkortege, sandsynligvis med hele den britiske pressegruppe, som kom lige forbi vores demonstration.

ALSO CLICK HERE FOR A VIDEO OF CAMERON'S CORTEGE, PROBABLY INCLUDING THE BRITISH PRESS CONTINGENT, DIRECTLY PASSING BY THE DEMONSTRATION.

Video: Udenrigsminister Kristian Jensen til EIR: "Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Kina og Rusland"!

København, 5. februar 2016 – Schiller Institutet og EIR udfordrede i går, 4. feb. og i dag 5. feb., personligt den danske udenrigsminister Kristian Jensen, og ved en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod den britiske premierminister David Cameron, om truslen om atomkrig mod Rusland og Kina.

Kristian Jensen holdt en tale på Københavns Universitet for studenter og Udenrigspolitisk Selskab. Folk, der ankom til mødet, fik [Schiller Institutets flyveblad](#), der gengav LPAC's lederartikler fra 3. og 4. feb. samt rapporten om professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohens udtalelser om faren for atomkrig.

Efter talen fik EIR's korrespondent mulighed for at stille Kristian Jensen et spørgsmål under en privat pressekonference:

EIR's korrespondent sagde,

»Vores redaktør Lyndon LaRouche og andre taler nu om en alvorlig fare for atomkrig imod Rusland og Kina som en måde at forsøge at begrænse deres rolle i verden. Baggrunden er den, at vi nu konfronteres med et nyt finanskrak, med de seneste [begivenheder omkring] de italienske banker, og med Deutsche Bank, der nu er på en kriseliste. I går sagde Stephen Cohen, professor ved New York Universitet, at, pga.

USA's beslutning om at firdoble militærstyrkerne langs Ruslands grænse, betyder det, at faren for en atomkrig med Rusland er farligere end under den Kolde Krig. Vil du tage afstand fra denne konfrontationskurs og søge at samarbejde med Rusland og Kina, f.eks. om at bygge den Ny Silkevej og at udvide den ind i Mellemøsten?»

Udenrigsminister Kristian Jensen:

»Jeg er slet ikke enig i din analyse. Jeg mener, du stiller dit spørgsmål på et helt forkert grundlag. Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Indien ... med Kina og Rusland.«

EIR's korrespondent:

»Vi har kombinationen af ... «

Kristian Jensen:

»Jo, men jeg er ikke enig med dig. Jeg er simpelt hen ikke enig i din forudsætning.« (Går).

I dag mødte den britiske premierminister David Cameron den danske premierminister Lars Løkke Rasmussen om den særlige, britiske EU-aftale. Ved indgangen til Statsministeriet måtte hans cortege passere direkte forbi Schiller Instituttets demonstration, centreret omkring et stort banner med ordlyden, »Stop the British drive for nuclear war against Russia and China. Win-win with the New Silk Road«. (Stop det britiske fremstød for atomkrig med Rusland og Kina, win-win med den Nye Silkevej). Den lille gruppe af demonstranter sang en speciel kanon baseret på dette og uddelte flyveblade på dansk og engelsk til forbipasserende.

Desværre var EIR ikke en af de tre journalister, der var udvalgt til at stille Cameron et spørgsmål under pressekonferencen med de to statsministre.

Alvorlig fare for krig – Schiller Instituttet holder særligt møde om konsekvenserne af, at Martin O'Malley har trukket sig ud af valgkampen om USA's præsidentskab

Schiller Instituttet afholder et særligt møde v/formand Tom Gillesberg torsdag den 4. februar kl. 19 om følgerne af den pludselige afbrydelse af Martin O'Malleys kampagne for at blive nomineret til det Demokratiske Partis præsidentkandidat i USA, og hvilke signaler, dette udsender om den umiddelbare fare for generel krig.

I dagene umiddelbart forud for valgkampagnebegivenhederne i delstaten Iowa havde Lyndon LaRouche skarpt intervenseret for at fastlægge den politik, der ville være forudsætningen for hans støtte til et O'Malley-præsidentskab med den bagtanke, at denne handling ville tvinge nogle af de førende fjender af Den amerikanske Republik til at spille deres kort ud og hermed afsløre deres intentioner.

Lyndon LaRouches konklusion i kølvandet på den pludselige afbrydelse af O'Malleys valgkampagne, endnu inden slutresultaterne fra Iowa var blevet annonceret, var, at ledende, britiske kredse, der kontrollerer Barack Obamas præsidentskab, desperat optrapper deres forberedelser til krig imod Rusland og Kina. Handlingerne imod O'Malley var i realiteten det afslørende, røde farvestof, der er en indikation af de krigsforberedelser, der allerede er i gang. Den kendsgerning, at der var eskalerende provokationer på vegne af den britiske krone imod den russiske præsident Vladimir Putin, der faldt sammen med aktionerne imod O'Malley, afgjorde sagen.

Tidspunktet for disse begivenheder var bestemt af den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem – Det britiske System – befinder sig i en accelererende sammenbrudsproces, som det indikeres af nedsmeltningen af hele det italienske banksystem, i et tempo, der overstiger Grækenlands, Portugals og Irlands tidligere kollaps.

De britiske imperiekræfter, inklusive deres Obama-præsidentskab, er forpligtet over for en hastig affolkning af planeten gennem krig og andre midler. Sammenfaldet af sammenbrudskrisen, den voldsomt overdrevne reaktion på LaRouches intervention på vegne af et levedygtigt O'Malley-kandidatur og den dramatiske optrapning af de målrettede provokationer imod både Rusland og Kina – som kommer fra London og Det Hvide Hus – er det tydeligste bevis, vi kan få, for, at menneskeheden er i færd med gå ind i en tid med en særdeles alvorlig krise.

Det faktum, at topledere i både Rusland og Kina i høj grad er sig betydningen af denne udvikling bevidst, betyder, at der findes modforholdsregler, der kan tages, hvis de fulde implikationer af de seneste dages begivenheder bliver forstået.

Torsdag aften den 4. februar kl 19,00 afholder Schiller

Instituttets formand Tom Gillesberg et særligt møde, hvor han vil diskutere denne ekstraordinære udvikling. (se andetsteds info om gratis telefonkonference – du kan være med i diskussionen over telefon, eller deltage direkte i mødet på vores kontor).

I USA afholder Lyndon LaRouche (udover et hastemøde, ligeledes torsdag aften) et møde lørdag den 6. februar på Manhattan, New York, med et levende publikum, hvor han diskuterer denne nødsituation med hele USA (via telefonkonference), og hvad der nødvendigvis må gøres.

Det er af den yderste vigtighed, at alle borgere, der er seriøse omkring at forhindre et umiddelbart forestående styrtud i global krig, der meget hurtigt vil eskalere til en atomkrigskonfrontation og således sætter selve menneskehedens overlevelse på spil, deltager i disse møder. Forbered dig på en intens og åbenhjertig diskussion, og på en ekstraordinær mobilisering.

DOKUMENTATION:

Barack Obama truer Rusland, mens USA's realøkonomi smuldrer

3. februar 2016 – Præsident Barack Obama fortsætter med at iscenesætte den ene provokation efter den anden imod Rusland og Kina, hvor forsvarsminister Ashton Carter i denne uge har fremlagt et forsvarsbudget, der kun kan beskrives som en helligelse til Tredje Verdenskrig. Dette budget kræver milliarder af dollars i nye udgifter for at opgradere USA's og NATO's styrker i Europa og det asiatiske Stillehavsområde, alt imens der også skal lanceres en modernisering af USA's termonukleare strategiske triade til 1 billion dollar.

I onsdags bemærkede Lyndon LaRouche, at hele dette

svindelnummer er et farligt bluff i betragtning af, at USA befinder sig i de fremskredne stadier af et fysisk-økonomisk sammenbrud. »Der finder en stejl nedgang i de amerikanske borgeres intellektuelle liv sted«, advarede LaRouche. »Vores økonomisk-produktive evne som nation er væk. Det eneste, der er tilbage, er en lille rest for et syns skyld.«

USA's Federal Reserves (Centralbanken) undersøgelse fra januar måned af låneanmodninger fra varefremstillings- og handelssektoren viser en dramatisk nedgang – mere end 11 procent. Banksektoren på begge sider Atlanten er i færd med at bryde sammen. Blandt de store amerikanske og europæiske banker er aktiernes værdi faldet med mere end 30 procent siden 1. januar, 2016. I dag har den tyske erhvervsavis *Handelsblatt* erklæret, at »Deutsche Bank er i frit fald« og tilføjer, at det virkelige centrum for den europæiske finanssektors kollaps ikke er i periferien, men er centreret i Tyskland og Frankrig, Europas industrielle hjerte. En finanspublikation skønner, at Deutsche Bank sidder på et bjerg af gæld, som for 70 % 's vedkommende er »forringet«.

Men, som Lyndon LaRouche understregede, så skyldes kollapset i finanssektoren kollapset i den produktive realøkonomi. Den fysisk-økonomiske sammenbrudsproces er drivkraften. »Obama er øverste chef for en inkompetent styrke, og det står ikke bedre til med briterne.«

Tilfældet Californien er et eksempel herpå. Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var Californien vokset frem som et Arsenal for Demokrati, med skibsbyggeri, produktion af fly og store forskningslaboratorier, inklusive Lawrence Livermore, Jet Propulsion Lab og Cal Tech. Dette er alt sammen blevet udslettet i accelererende tempo i de seneste år under guvernørerne Arnold Schwarzenegger og Jerry Brown.

Vores interesse går således ud på at genopbygge realøkonomien, og det begynder med at erkende og omstøde de fejltagelser, der er blevet begået, uafbrudt, siden Franklin Roosevelts død. Det

begynder med vore uddannelses- og erhvervspraktikprogrammer, der er blevet ødelagt. Den produktive evne hos den unge generation af amerikanere er ikkeeksisterende, især i sammenligning med niveauet af produktivitet for blot to generationer siden.

Denne kendsgerning understreger blot galskaben i præsident Obamas provokationer imod Rusland og Kina, der blot vil bevirke en accelerering af det fremstormende kollaps af det amerikanske folks produktive evner.

Barack Obama må fjernes fra embedet, før han, efter britiske ordrer, indleder en atomkrig. Wall Street og City of London, der allerede er håbløst bankerot, må fjernes. Vi må viske tavlen ren, hvilket begynder med en global annullering af hele den akkumulerede spillegæld. Den er værdiløs, så bare annuller det hele! Som den tidligere cheføkonom i Den internationale Betalingsbank, BIS, William White, sagde under det nyligt afholdte Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, så har vi behov for en samlet gældseftergivelsesfest sådan, som man har gjort det i de seneste 5000 år.

Udslet denne hasardspilsgæld, lancer en kreditpolitik efter Franklin Roosevelts model for at skabe jobs, lancer uddannelses- og praktikprogrammer til den manglende faglærte unge generation, og udnyt den ældre generations kundskaber, mens vi genopbygger – og fjern hele galskaben med at forberede til krig imod Rusland og Kina.

Kompetente vestlige militære strategiske analytikere anerkender, at Rusland har gennemgået en reel, kvalitativ revolution i sine kapaciteter til udkæmpelse af krig og til at forhindre krig. Dette inkluderer nye generationer af militært udstyr og veluddannet personel. NATO's øverste flådekommandør roste for nylig russerne for det teknologiske spring i deres ubådes krigsførelseskapaciteter.

Kun et sindssygt, desperat britisk oligarki – og dets lakajer,

såsom Obama – kunne overveje moderne krig imod stormagter som Rusland og Kina, der ikke har nogen planer om at udgøre en strategisk trussel. Den alvorligste trussel mod verdensfreden og overlevelse er processen med det accelererende kollaps i det transatlantiske område. Nedlukningen af NASA og den næsten totale skrotning af automobilsektoren, med dens indbyggede kapaciteter for maskinværktøjsfremstilling, var dødstødet for USA's engang så magtfulde Amerikanske Økonomiske System.

Stop Tredje Verdenskrig:

Amerikansk universitetsprofessor Stephen Cohen:

Barack Obama kan ikke løbe fra sit ansvar for Tredje Verdenskrig!

3. februar 2016 – I går aftes under sin ugentlige optræden på John Batchelor radio-showet anbragte professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohen ansvaret for den voksende krigsfare direkte på præsident Obamas skød. Han sagde, at Obama ikke kan løbe fra Pentagons beslutning om at opbygge USA's militære styrker i Østeuropa, som USA's forsvarsminister Ash Carter bebudede i går.

»Dette er hans beslutning«, sagde Cohen. »Vi vidste, at det var en mulighed, da NATO talte om det under topmødet i Wales [i september 2014]; nu er det sket. NATO har besluttet – dvs., Det Hvide Hus – at firdoble sin militære magt omkring Rusland.«

»Det, vi nu står med, er et øjeblik, hvor den nye, kolde krig er blevet meget varmere pga. en beslutning taget i Washington«, sagde Cohen. »Det gør den nye kolde krig mere militariseret og gør den farligere end den foregående kolde

krig, fordi vi [dengang] ikke havde vores militærmagt stående ved Ruslands grænser.« Cohen fortsatte med at beskrive, hvordan USA, i begyndelsen af 1990'erne, erklærede, at faren for atomkrig var forbi, når den ikke var det. Rusland var ude af våbenkapløbet, men USA fortsatte, især med sine missilforsvarsprogrammer og med sin tilbagetrækning fra ABM-traktaten i 2002. USA hævdede, at dette skete for at imødegå Iran, men alle vidste, sagde Cohen, at det var rettet imod Rusland. Så Rusland responderede ved at indlede en genopbygning af sine atomkapaciteter, en indsats, der i dag fortsætter med en høj prioritering.

»Beslutningen om at forstærke NATO's grænser gør det nu klart, at Rusland vil forlade sig på sit meget store arsenal af taktiske atomvåben«, sagde Cohen. »Det er indskrevet i deres officielle doktrin, at 'vi forbeholder os retten til at anvende vore atomvåben, hvis eksistensen af den russiske stat er truet af overvældende konventionelle styrker'. NATO kan i øjeblikket meget vel være i færd med at ophobe overvældende konventionelle styrker på Ruslands grænser.« Denne fare er forhøjet, påpegede Cohen senere i interviewet, af USA's modernisering af B61-12 atombomberne, en bombe, der er designet til at være mere »anvendelig«, et ord, der var blevet bandlyst fra atom-leksikonnet af Ronald Reagan i 1980'erne, men som Obama har bragt tilbage.

»At sige, at dette er farligt, er at underdrive situationen. Det var alt sammen forudsigeligt, og alligevel er Washington gået frem med det. Når Washington først gennemfører firdoblingen af sine styrker, befinder vi os i en langt farligere situation mht. en mulig atomar konfrontation, end vi nogensinde gjorde under den Kolde Krig. Obama kan ikke længere skjule sig for dette. Sorteper ender dér. Han har godkendt dette. Det udgør en enorm optrapning af den Kolde krig med kurs mod en Varm krig.«

Hele det 38 minutter lange interview kan høres her: <https://audioboom.com/boos/4139013-nato-rearms-against-ru>

NATO øver russisk angreb

Februar, 1., 2016 – Som det er blevet lækket i *Welt am Sonntag*, søndagsudgaven af Tysklands andenstørste masse-tabloidavis, vil NATO-forsvarsministre afslutte deres møde i Bruxelles den 10.-11. feb. med at øve et russisk angreb på den Vestlige Alliance. Dette skal angiveligt gøres så realistisk som muligt, hvor ministre på få minutter, eller mindre endnu, skal beslutte, hvordan de vil respondere, hvor de skal deployere tropper, hvilke knapper, de skal trykke på, og lignende ting.

Tilfælde eller ej: 12. feb. begynder Sikkerhedskonferencen i München – med deltagelse af de selv samme forsvarsministre (hvis de overlever det russiske angreb).

En oversigt over alle NATO-forsvarsministre kan ses her:
http://www.nato.int/cps/en/natohq/who_is_who_51267.htm

**RADIO SCHILLER den 1. februar
2016:**

**LaRouche: Trussel om
atomkrig//**

Italienske banker//

**USA's præsidentkandidat
Martin O'Malley//**

Genopliv rumprogrammet

Med næstformand Michelle Rasmussen

Relevante links:

LaRouchePAC fredags-webcast om bl.a. USA's præsidentkandidat
Martin O'Malleys støtte til Glass/Steagall-bankopdeling

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen:
EIR interview

Fred gennem internationalt samarbejde om rumfart.
Interview med Andres Mogensen, første dansker i rummet.
Dansk version af en EIR artikel fra den 19. september 2015

Wolfgang Ischinger: NATO og

Rusland må tale sammen ansigt til ansigt

28. januar 2016 – Wolfgang Ischinger, formand for München Sikkerhedskonferencen, sagde i en tale i går i Berlin, at NATO og Rusland må tale sammen, ansigt til ansigt. »Det er vigtigt at tale sammen, ikke bare gennem en megafon, og jeg mener, der er et presserende behov for, at Alliancen forøger sin allerede voksende bestræbelse [sic] for at genoplive NATO-Ruslandsrådet«, sagde han iflg. en rapport fra *Sputnik*. Ischinger tilføjede, at faren for en eskalering blot blev endnu mere åbenlys, efter at Tyrkiet nedskød det russiske bombefly over Syrien. Han formandede alle parterne til ikke at glemme, at begge sider i deres besiddelse har tusinder af atomspræghoveder. »Tænk blot på, hvis Rusland, ligeledes ved en fejltagelse, havde reageret ved at nedskyde et amerikansk kampfly. Problemet bør behandles seriøst«, konkluderede han.

Foto: Wolfgang Ischinger

NATO's militære oprustning i Baltikum: Stenen i Ruslands sko

19. januar 2016 – Flere russiske militæksperter ser, at USA og NATO forvandler de baltiske lande til bevæbnet lejr; og det, de ser, er en genindspilning af den tyske oprustning, der ledte op til invasionen af Rusland i 1941. Ligesom dengang NAZI-Tyskland, så insisterer NATO på, at denne oprustning er rent defensiv og ikke udgør nogen trussel mod Rusland.

På et spørgsmål om dette svarede Ivan Konovalov, direktør for Centret for Studiet af Strategiske Tendenser, en militær tænketank med hjemsted i Moskva, ligefremt: »De må da medgive, at det er vanskeligt at se, hvordan Abrams tanks og artilleri kan anses for at være udstyr med et rent defensivt formål? Rusland var tvunget til at respondere, fordi det mindede landet om situationen i 1941, da tyskerne flyttede store formationer op til vore grænser samtidig med, at de talte om deres defensive natur.« Konovalov bemærkede, at, som et resultat af denne militære NATO-oprustning er Rusland i færd med at genopstille styrker internt, inklusive tre nye divisioner af landtropper for at dække de baltiske landes tiltag, hvilket blev meddelt af forsvarsminister Sergei Shoigu i sidste uge.

Konovalov bemærkede også tilstedeværelsen af det nuværende lager af B61-bomber i Europa – der efter planen skal erstattes af den moderniserede B61-12. »De selvsamme NATO-fly, der nu permanent patruljerer det baltiske luftrum og flyver tæt på vore grænser, kunne blive lastet med sådanne våben«, siger han. »Europa har nu 200 af sådanne bomber. I overensstemmelse hermed kan de 16 fly på baserne i Zokniai, Litauen, eller Amari, Estland, medføre dem. Og piloterne i disse lande er blevet udannet i, hvordan man bruger sådanne våben.«

Om Ruslands respons sammenligner veteran-forsvarskommentatoren Viktor Litovkin igen NATO's militære opbygning i de baltiske lande med at have en sten i sin sko: meget lille, men så irriterende, at man sluttelig må gøre noget ved det.

»Denne NATO-'sten i vores sko' vil tvinge Moskva til at reagere. Og USA forsøger aktivt at provokere endnu et våbenkapløb for at svække vores land rent økonomisk«, sagde han. Og de tre nye divisioner er blot en lille del af det, Rusland vil gøre for at fjerne stenen i deres sko.

Foto: M1A2 Abrams tanks yder sikkerhed til litauiske og amerikanske tropper under en øvelse med skarp ammunition på Adazi øvelsesområdet i Litauen. Foto fra marts 2015.

NATO sender AWACS-fly til Tyrkiet

28. december 2015 – NATO's AWACS overvågningsfly skal sendes til Tyrkiet for »at være med til at styrke NATO's allieredes luftrum mod potentielle trusler fra Syrien«, rapporterede *Defense News* i går. En Tyrkiet-specialist, med hjemsted i London, hævdede, at trækket har til formål primært at afskrække russisk »aggression« imod tyrkiske fly, der afpatruljerer landets grænse mod Syrien. »Dette er et budskab til Rusland i kølvandet på krisen«, sagde analytikeren. »Det er i NATO's interesse, at en potentiel tyrkisk-russisk konflikt forhindres.« Det kan meget vel være tilfældet, men der eksisterer mange beviser, der er offentliggjort, og som viser, at, i det ene tilfælde, hvor aggression er forekommet mellem Rusland og Tyrkiet – et tyrkisk F-16 flys nedskydning af det russiske Su-24 bombefly – var det faktisk anstiftet af Tyrkiet som et bagholdsangreb, med opbakning fra Obama, og ikke som respons på nogen trussel fra russiske flyaktiviteter i Syrien.

Samtidig forbereder Rusland yderligere sanktioner imod Tyrkiet som respons på nedskydningen af Su-24 flyet. »Der vil komme yderligere handlinger, som vil blive meddelt senere; premierministeren har allerede givet meddelelse om dem under møder [med regeringen]«, sagde den russiske

vicepremierminister Arkady Dvorkovich til den russiske Tv-kanal Rossiya-24. Han bemærkede, at, på trods af dette, så har den russiske regering ikke planer om fuldstændigt at afbryde sit samarbejde med Tyrkiet.

Disse udviklinger kom blot få dage efter en briefing den 25. dec. i Forsvarsministeriet i Moskva, hvor oberstløjtnant Sergei Rudskoy, chef for de Russiske Bevæbnede Styrkers Generalstabs Operationelle Hoveddirektorat, havde identificeret en ny rute, som ISIS-oliesmuglerne bruger for at undgå russiske luftangreb. Denne rute er øst for Raqqa til det ISIS-kontrollerede Mosul i Irak, hvorfra olielastbilerne drejer mod nord gennem Dohuk-provinsen til den tyrkiske grænse. Kifah Mahmoud, embedsmand fra den kurdiske regionale regering, afviste den russiske påstand og hævdede, at den ikke repræsenterede kendsgerningerne. »Peshmerga-styrker bekæmper denne gruppe på fronten for at rydde regionen for terrorister. I denne sammenhæng, er det da muligt, at den kurdiske regering skulle vende det blinde øje til ISIL's antydede oliesalg til Tyrkiet?«, sagde Mahmoud.

Den russiske luftkampagne lægger fortsat pres på ISIS og andre jihadist-grupper, der kæmper i Syrien. I briefing fra 25. dec. rapporterede Rudskoy, at russiske luftstyrker havde fløjet 5.240 sortier siden kampagnes begyndelse den 30. sept., inklusive 145 angreb med langtrækkende bombefly. Som et resultat af russisk luftstøtte fortsætter de syriske regeringsstyrker, »så vel som afdelinger af den patriotiske opposition, med at udføre operationer imod illegale, bevæbnede grupper i alle retninger«, sagde han. »De største succeser har man opnået i provinserne Aleppo, Latakia og i forstæderne til Damaskus.«

Under en anden briefing her til morgen rapporterede Rudskoy, at det russiske flyvevåben havde fløjet yderligere 164 sortier i de seneste tre dage og havde ramt 556 mål i Aleppo, Idlib, Latakia, Hama, Homs, Damaskus, Deir ez-Zor og Raqqa. Rudskoy fremviste et kort, der viste de områder, hvor den syriske hær

er i færd med at udvide sin kontrol, inklusive uden for Aleppo mod Kweires flyvebasen 30 km mod øst; i den nordlige halvdel af provinsen Latakia og i udkanten af Damaskus. Ifølge Rudskoy er den syriske hær endda ved at gå frem mod ISIS-hovedstaden Raqqa i det østlige Syrien.

General Gerasimov: Det russiske militær udvikler sig fortsat som reaktion på truslerne, som Rusland står overfor

14. december, 2015 – Den russiske generalstabschef, general Valeriy Gerasimov, afgav en længere rapport om det russiske militær til forsvars-attachéer i Moskva i morges. "Tilspidsning af globale og regionale sikkerhedsproblemer karakteriserer situationen i verden nu til dags. Det hænger først og fremmest sammen med udvidelsen af den internationale terrorisme og radikale ekstremisme", lagde han ud med at sige. "For det første giver NATO's uvenskabelige militærpolitik over for Rusland anledning til bekymring. Alliancen udvider sin militære tilstedeværelse og forstærker sine væbnede styrkers aktivitet langs den Russiske Føderations grænser." Med deployering af et ballistisk missilforsvar og udvikling af nye krigsvåben", sagde han, "forværres problemet med ubalancen i de strategiske styrker."

Andre trusler inkluderer farvede revolutioner (han brugte ikke dette udtryk, men det fremgik klart af hans beskrivelse, at

det var det, han talte om) til at omvælde regeringer, spredning af masseødelæggelsesvåben; forbrydelser og narkotikahandel hen over grænser; separatisme; og ukontrolleret folkevandring samt fremmedhad. "Kombinationen af disse årsager og tilstedeværelsen af en dybt rodfæstet, mellemstatslig spænding skaber en trussel om optrapning af nye og aktuelle konflikter. Desværre bare stiger og stiger antallet af sådanne konflikter", sagde han. "En forening af hele verdenssamfundets bestræbelser imod de fælles udfordringer og trusler, først og fremmest international terrorisme, er en tiltagende oplagt nødvendighed."

Med hensyn til Syrien er Rusland i færd med at smede relationer til mange lande over denne konflikt. "Så meget desto mere, som den moderne historie udviser eksempler på succesfuldt samarbejde mellem de vestlige lande og den Russiske Føderation. Heriblandt fælles aktiviteter under den Internationale Styrkes Sikkerhedsassistances operation i Afghanistan, løsning af problemet med kemiske våben i Syrien, styrkelse af drøftelser om "Irans atomprogram", undertegning og implementering af "Minskaftalerne" og kampen mod pirater i området ud for Afrikas Horn", sagde Gerasimov. "Under disse omstændigheder udgør de russiske væbnede styrker statens hovedinstrument i tilvejebringelse af sikkerhed i enhver situation, såvel som i løsningen af opgaver under militærkonflikter af forskellig intensitet."

Meget af den resterende del af rapporten var helliget det russiske militærs moderniseringsbestræbelser, som er ganske store inden for områderne bemanning samt uddannelse og udstyr. Af største betydning var Gerasimovs understregning af moderniseringen af Ruslands atom-afskrækkelsesvåben, der, sagde han, vil blive udviklet "til at opretholde de offensive og strategisk defensive styrker på et niveau, der vil levere den garanterede afskrækkelse af aggression rettet mod den Russiske Føderation og dens allierede." Andre områder, som Gerasimov rapporterede om, var fremskridt mht. fornyelse af

udstyret i de militære tjenester hen imod målsætningen om 70 % 's moderne udrustning ved år 2020, og professionaliseringen af tjenesternes mandskab.

Russisk forsvarsminister: NATO kommer stadig tættere på Rusland

14. december 2015 – Den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu satte, i bemærkninger i Forsvarsministeriet den 11. dec., kød på NATO's militære opbygning rundt om Ruslands periferi. »Alene i løbet af det seneste år har NATO deployeret tretten gange så mange tropper, otte gange så mange militære fly og op til 300 tanks og infanteri-kampkøretøjer til de Baltiske Stater, Polen og Rumænien«, sagde han. Han bemærkede, at NATO aktivt er i færd med at muliggøre de tidligere jugoslaviske republikkers, Georgiens og Ukraines indtræden i 'forsvars'-alliancen og trække Finland, Sverige og Moldova ind i sin sfære. NATO har ligeledes etableret et cybersikkerhedscenter i Estland og et strategisk propagandacenter i Letland. NATO har 200 atombomber i Europa, og disse bomber er i færd med at blive moderniseret, og NATO har 310 fly, der befinder sig i forskellige stadier af beredskab til at kaste disse bomber, bemærkede Shoigu.

Moskvas bekymringer blev leveret direkte til Washingtons nationale sikkerhedsetablisement i løbet af weekenden i form af en kronik i *Defense News*, forfattet af Ruslan Pukhov, direktør for Centret for Analyse af Strategier og Teknologier i Moskva. Pukhov skriver om de fremskridt, som det russiske

militær har gjort inden for modernisering af sig selv, konfronteret med sanktioner og andre handlinger fra NATO's side, og de udfordringer, det stadig står overfor, såsom mht. mandskab. »Samtidig har NATO's anti-russiske, aggressive militære aktivitet i Østeuropa, som NATO-landene ikke engang gør sig den ulejlighed at lægge skjul på, hidtil ikke ført til nogen håndgribelige ændringer i Ruslands militære planlægning«, skriver han. »Dette får os til at mene, at Moskva ikke anser en militær storkonfrontation med Vesten for at være en reel mulighed.« I stedet forlader Rusland sig på sine strategiske atomstyrker for at modgå Vestens militære trussel, en strategi, som han sammenligner med Eisenhowers »New Look« i 1950-erne.

I Syrien, fortsætter Pukhov, er det fortsat uklart, om den russiske militære intervention vil frembringe det ønskede resultat, alt imens den komplicerer Ruslands relationer med USA, Tyrkiet og andre magter. Ud over alt dette søger regimet i Kijev at sabotere Minsk-aftalerne med det formål at tiltrække mere international opmærksomhed og sympati. »I 2016 vil Moskva blive konfronteret med udsigterne til voksende krise på to fronter samtidigt. I begge tilfælde vil opgaven for præsident Putin være at gennemføre en hårfin balancegang mellem at beskytte russiske interesser og forhindre en endnu større konfrontation med Vesten, konkluderer Pukhov.

Foto: 11. december 2015: Præsident Vladimir Putin taler ved Forsvarsministeriets styrelses udvidede møde i Nationalforsvarets Styrelsescenter i Moskva.

Flyveblad, 15. december 2015: Finanskrakket er i gang – Kun en revolution i den transatlantiske politik kan afvende katastrofen

Hele det transatlantiske, London/Wall Street finanssystem befinder sig på randen af det totale kollaps. Det kunne ske hver time, hver dag, det skal være. De kritiske tegn er allerede synlige for enhver, der ikke med overlæg gør sig blind. Fire italienske banker er gået fallit i den forgangne uge, med den Europæiske Unions påtvungne bail-in plyndring af indskydernes midler til følge. Puerto Rico har allerede meddelt, at landet sandsynligvis vil gå i betalingsstandsning den 1. januar over en forfalden gæld på 1 milliard dollar, toppen af en gældsboble til i alt 72 mia. dollar; og gribbefondene er helt eksponeret. Flere hedgefonde, der er eksponeret over for Puerto Ricos gæld og den bankerot, der har fundet sted i sektoren for skiferolie og -gas, er allerede bukket under. Dette er blot et forvarsel om det transatlantiske systems umiddelbart forestående, totale sammenbrud.

Download (PDF, Unknown)

Den russiske forsvarsminister forklarer NATO's provokerende udvidelse mod Rusland

11. december 2015 – I en tale i dag ved det Russiske Forsvarsministeriums Bestyrelses udvidede møde gav forsvarsminister Sergei Shoigu en detaljeret rapport om NATO's udvidelse i Vest- og Østeuropa, der tydeligvis er rettet imod Rusland – og intet andet.

»Tendensen mod en forværring af den militære og politiske, internationale situation er fortsat, især i Europa, Centralasien og Mellemøsten«, advarede Shoigu i sin bredspektrede tale, der dækkede alle aspekter af Ruslands forsvarsevner og beredskab.

NATO's udvidelse er foregået hurtigt, sagde han, og har inkorporeret 12 nye medlemmer på relativt kort tid. »I dag forbereder Montenegro, Makedonien, Bosnien og Herzegovina, Georgien og Ukraine sig på at tilslutte sig NATO«, sagde han. Finland, Sverige, Serbien og Moldova er i færd at blive trukket ind i NATO's interesseområder.

Antallet af NATO-fly er steget med otte gange, rapporterede Shoigu, alt imens antallet af tjenestegørende mænd steg med tretten gange på De baltiske Staters, Polens og Rumæniens territorier. Der er også planlagt op til 300 tanks og infanteri-kampkøretøjer til disse nationer, ligesom Aegis Ashore missilforsvarssystemet også deployeres til Rumænien og Polen.

Hertil kommer omkring 200 amerikanske luftatombomber, i Italien, Belgien, Nederlandene, Tyskland og Tyrkiet; desuden

er 310 bombefly i forskellige stadier af beredskab. Den russiske forsvarsminister bemærkede også, at et cybersikkerhedscenter er blevet etableret i Talinn, i Estland, samt et strategisk propagandacentret i Riga, Letlands hovedstad. Sidstnævntes formål, sagde han, er at give NATO-medlemslande mulighed for at opnå »informationsoverlegenhed« over Rusland.

POLITISK ORIENTERING

den 10. december 2015:

Er NATO allerede i krig med Rusland?

Med formand Tom Gillesberg

Leder, 9. december 2015:

NATO har bevæget sig over i en krigstilstand mod Rusland

Efter fuldstændigt at være blevet taget på sengen af den russiske præsident Putins strategiske flankoperation i Syrien, som annonceredes den 30. september, har Det britiske Imperium og præsident Obama lanceret en igangværende række direkte militære angreb og provokationer imod Rusland, som eskaleres for hver dag, der går. Dette har de gjort gennem

helejede datterselskaber såsom ISIS (der mere ligner en gren af Londons Dope, Inc.), den tyrkiske regering, Saudi Arabien osv. Tag denne korte kronologiske oversigt i betragtning:

* 31. okt.: Ruslands Metrojet sprænges i luften over Sinai af ISIS.

* 24. nov.: Tyrkiet nedskyder et russisk SU-24 over Syrien, med klar godkendelse og forudgående ondskabsfuld hensigt fra Obamas side. Tirsdag modtog præsident Putin flyets sorte boks, som det lykkedes russiske og syriske styrker at bjærge, og meddelte, at den kun vil blive åbnet under internationale eksperters tilstedeværelse, og at den ville vise, at flyet var blevet ramt i syrisk luftrum.

* 1. dec.: Den amerikanske forsvarsminister Ash Carter annoncerede deployeringen af yderligere amerikanske specialstyrker i Irak, under den irakiske regerings højlydte protester.

* 3. dec.: Tyrkiske tropper invaderede det nordlige Irak under den irakiske regerings skingre protester, igen med klar opbakning fra Obama. Dette eskalerede den 7. dec., da der rapporteredes om yderligere tyrkiske tropper, der gik ind i området, hvilket bragte tallet op på 900 iflg. guvernøren for provinsen Ninive, rapporterer Sputnik. Tyrkiet har nægtet at trække sine tropper tilbage; deres eneste »indrømmelse« har været endnu ikke at sende yderligere 350 tropper, der er opstillet på grænsen, ind.

* 6. dec.: USA bombede en syrisk militærbase i Syrien og dræbte tre soldater; et yderligere amerikansk bombeangreb dræbte 32 civile. Forsvarsministeriet har afvist ansvaret for angrebet på militærbasen og har modargumenteret med, at russerne gjorde det.

Finnian Cunningham, den anti-britiske, irske, politiske analytiker, hvis artikler jævnligt udgives i de russiske medier, opsummerede situationen i en artikel den 7. dec. i *RT*:

»På trods af de absurde benægtelser, så er den barske konklusion den, at NATO er i krig med Syrien ... gennem forlængelse betyder dette, at NATO også har bevæget sig over i en krigstilstand imod Rusland, som den syriske præsident Bashar al-Assads regerings allierede.« Cunningham konkluderede: »Det ser ud, som om Washington er parat til at starte en verdenskrig.«

Og den russiske militærekspert Vladimir Bogatyrev gav et interview til Radio Sputnik den 7. dec., hvor han sagde, at Tyrkiets indrykning i det nordlige Irak er en provokation, der er koordineret med den amerikanske regering. »Vi er gået ind i en helt ny fase i kampen mod Daesh [ISIS] ... Det er afgjort en tyrkisk provokation. Og den var selvfølgelig koordineret med USA.«

Men alle disse provokationer på vegne af briterne og Obama går op imod Putins stålsatte beslutning og hans igangværende flankering af provokationerne. Tirsdag meddelte Putin og hans forsvarsminister Shoigu, at Rusland havde lanceret krydsermissiler imod ISIS fra en russisk ubåd i Middelhavet. Putin tilføjede, at missilerne kan armeres med enten et konventionelt sprænghoved eller et atomsprænghoved, men at han håbede, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

LaRouchePAC   Fredags-webcast
4. december 2015:

Brug jeres enestående, menneskelige potentiale til at bidrage til skabelsen af en højere tilstand af eksistens for menneskeheden!

I løbet af de 10 dage, siden Tyrkiets nedskydning af det russiske bombefly ... , har de barske kendsgerninger, som hr. LaRouche har advaret om i årevis, hævdet sig meget levende, og på uigendrivelig måde: at, under denne præsidents fortsatte politik befinder verden sig kun en hårs bredde fra en fuldt optrappet atomkrig, en krig, der kunne bryde ud, hvornår det skal være, og en krig, der ville blive absolut uden fortilfælde mht. det omfang af død og ødelæggelse, som en sådan krig ville udløse. Engelsk udskrift.

Utilize Your Unique Human Potential To Contribute

**To the Creation of a Higher State of Existence for Mankind!
International Webcast for December 4, 2015**

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's December 4, 2015. You're watching our regular Friday evening webcast here from larouchepac.com. My name is Mathew Ogden, and I will be your host here this evening. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}, and by Benjamin Deniston from the LaRouche PAC Science Team. And the three of us did have an opportunity to meet with both Lyndon and Helga LaRouche earlier today, and what we present here tonight will

be

informed as a reflection of the outcome of that discussion. We meet here tonight under very urgent circumstances. In the 10 days since the shooting-down of the Russian fighter jet by Turkey over Syrian territory, the stark reality of what Mr. LaRouche has been warning about for years has asserted itself very vividly, and in an indisputable way: that under the continued policies of this President, the world is currently only

a hair's breadth away from all-out thermonuclear war, a war which

could occur any hour of any day, and one whose consequences would

be absolutely unprecedented in the magnitude of death and devastation which such a war would unleash.

As Mr. LaRouche was very forthright in the hours following that incident on Nov. 24, and was echoed and confirmed later by

Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Turkey was by no means acting alone in the decision to take this incredibly provocative

action, but must have possessed some sort of prior agreement directly from the United States to shoot this Russian plane down-the very first such direct military action against a Russian

military aircraft by a NATO member country in over 60 years, and

one taken with the obvious foreknowledge of everything that such

an attack implies in terms of the rapid chain of escalation of response, and counter-response, which can very quickly, under these circumstances, lead to the issuance of a command for the launch of a nuclear strike.

Thus, as Mr. LaRouche has not ceased to warn in very clear terms, every day that Obama has his finger on the red button of

the United States strategic nuclear arsenal, is a day of

existential danger to the entirety of the human race. Now in the aftermath of this incident, the dire urgency of this grim reality has begun to sink in. We saw the article that we mentioned last week in {Politico} magazine on Nov. 27, by Bruce Blair, a nuclear security expert at Princeton University, and one of the cofounders of the Global Zero movement for the elimination of nuclear arms. The article was titled "Could U.S.-Russian Tensions Go Nuclear?", and described in detail the so-called launch-on-warning status which have the nuclear weapons of both Russia and the United States on hair-trigger alert in which the decision to launch a full-scale nuclear barrage by either side, must be made within a matter of mere minutes, if not mere seconds. The author, Bruce Blair, says the following: "The public doesn't realize just how little time exists for our leaders to make a decision to use nuclear weapons, even today. And if anything, the atmosphere has become even more hair-trigger. A launch order is the length of a tweet. Missile crews in turn transmit a short stream of computer signals that immediately ignite the rocket engines of many hundreds of land-based missiles. For the United States, this takes one minute. Given the 1 to 30 minute flight times of attacking missiles, 11 for submarines lurking off the other side's coasts, and 30 minutes for rockets flying over the poles to the other side of the planet, nuclear decision-making under launch-on-warning, the process from warning to decision to action, is extremely rushed, emotionally charged, and pro forma, driven by check lists. I describe it as the rote enactment of a prepared script. In some scenarios after only a 3 minute assessment of early warning data, the U.S. President receives

a
30 second briefing on his nuclear response options, and their consequences. He then has a few minutes – 12 at most – more likely 3 to 6, to choose one option.”

The author also quotes President Reagan, who in his memoirs complained of having “only 6 minutes to decide how to respond to

a blip on a radar scope, and decide whether or not to release Armageddon.” – which, parenthetically, is why President Reagan decided to take up Mr. LaRouche’s proposal for a joint U.S.-Russian space-based missile defense system, the so-called Strategic Defense Initiative, to render nuclear missiles impotent

and obsolete. But as we well know, Barack Obama is definitely no

Ronald Reagan.

Now in addition to this article by Bruce Blair, yesterday former Defense Secretary William Perry, said in a very significant presentation which he made in Washington, D.C., the

following: “The U.S. is on the brink of kicking off a new nuclear

arms race that will elevate the risk of nuclear apocalypse to Cold War levels. ” He said, “We’re now at the precipice, maybe I

should say the brink, of a new arms race,” and called for the dismantling of the ICBM component of the so-called nuclear triad.

And he went on to say, “the risk of nuclear war is exacerbated by

the dismantling of the relationship between Russia and the U.S.

that had been formed after the fall of the Soviet Union. Without

clear military to military communication between those two nations, the risk of conflict increases. I probably would not have said this 10 years ago,” he said. But today we now face

the
kind of dangers of a nuclear event like we had during the Cold War, an accidental war. I see an imperative, therefore, to stop

this damn nuclear arms race from accelerating again.”

And finally, we have the confrontation by Congresswoman ,
Democratic Congresswoman Tulsi Gabbard, during a hearing of the

House Armed Services Committee, of Obama’s Defense Secretary Ashton Carter, which we’re going to play a video clip for you in

just one minute. Representative Gabbard’s remarks were covered quite extensively in the press, under headlines such as “Tulsi Gabbard says, Obama Policies could trigger war with Russia,” which was in the Huffington Post, and “Democratic Congresswoman

Warns, Obama Could Drag the U.S. into a devastating nuclear war

with Russia,” Daily Mail. What you’re about to hear Congresswoman

Gabbard say, also echoes statements that she made a few days earlier in a CNN interview, after having returned from Paris, in

which she warned that Obama’s policies in Syria ” put the United

States and Russia into a head-to-head conflict, with the possibility that one side will shoot down the other’s planes, kicking of what is much larger, potentially world war, and a nuclear war between the United States and Russia, and she said,

“We’ve got to ask ourselves: what will the costs of this be? The

devastation to the American people and to the world, and for what? What’s the benefit? Why are we trying to do this in Syria?

Why are we trying to go to war with Russia over this disagreement

concerning the overthrowing of the Syrian government of Bashar al-Assad. It's crazy."

So let's see this short video clip of Congresswoman Tulsi Gabbard and Ash Carter:

GABBARD: The policy to overthrow the Syrian government of Assad has thrown us into a potential direct head to head military

conflict with Russia. I have some important questions along this

line. How many nuclear warheads does Russia have aimed at the U.S., and how many does the U.S. have aimed at Russia?

CARTER: Congresswoman, I will get you those precise numbers as best we know them. Let me just summarize it by the fact that

we have a, I'm confident, a strong, safe, secure, reliable deterrent. But it's also true that Russia, like the Soviet Union

that precedes it, has a massive nuclear arsenal.

GABBARD: Right. And it would be accurate to say that both of our countries have the capacity to launch these nuclear weapons

within minutes?

CARTER: We do.

GABBARD: I've seen pictures, films, and images from Nagasaki and Hiroshima; I know you have as well. And I presume you would

agree with me that nuclear war would be devastating to the American people; the amount of suffering that it would cause and

the devastation to our families, our children, our communities,

our planet, our future generations is difficult to imagine. So,

I'm wondering if there's been an assessment done on how many lives would be lost and the damage that would be done if this nuclear war between our two countries were to occur?

CARTER: Congresswoman, I've been doing this for a long time, including during the Cold War, and working on nuclear weapons since the beginning of my career. And to answer your question, there have been estimates made right along. When there was a Soviet Union, then a Russia, and it's a very simple story; it is as you say. Nuclear war would be an absolutely unprecedented, and result in a catastrophic destruction; that is why deterrence is so important, that's why prudence in the field of nuclear matters by leaders all over the world is so essential.

GABBARD: So the fact that we now have our F-15s patrolling the Turkey-Syria border with a primary air-to-air combat operation; there's no air-to-air combat against ISIS. They don't have any air assets. So, I can only presume that the purpose of these planes would be to target Russian planes; is that accurate?

CARTER: Congresswoman, let me answer the point you began with, which is we have a different view, a very different view from Russia about what would be constructive for them to do in Syria. We have that disagreement; we can't align ourselves with what they're doing. We're opposing and want them to change what they're doing in Syria. That's not the same as the United States and Russia clashing; I think that the Chairman and his counterpart in Russia just talked yesterday about making sure

that we didn't by accident have any incident involving US and Russian forces. So, we have a sharp disagreement there, but that's not the same as blundering into an armed situation with one another.

GABBARD: But that sharp disagreement – sorry, sir, I only have a minute here – that sharp disagreement with two diametrically opposed objectives. One, the US seeking to overthrow the Syrian government of Assad, Russia seeking to uphold the Syrian government of Assad, creates that potential; that strong potential and that strong likelihood for that head-to-head combat, or that head-to-head military conflict. And

Russia's installation of their anti-aircraft missile defense system increases that possibility of whether it's intentional or

even an accidental event, where one side may shoot down the other

side's plane. And that's really where the potential is for this

devastating nuclear war, for something that could blow up into something much larger.

CARTER: I have to correct something, Congresswoman, that you said; which is that I would characterize Russia's prospective differently. And by the way, what they say and what they do are

two different things. What they said they were going to do was fight ISIL and pursue a political transition; and not support Assad endlessly, but instead, try to pursue a political solution.

What they've done militarily has had the effect of supporting Assad, no question about it. And they haven't gone after ISIL, they've gone after moderate – that's our source of disagreement.

We're having that disagreement and trying to get them to come around; that is what Secretary Kerry is doing, to a more

reasonable and constructive position. But at the same time, as the Chairman's efforts indicate – and the Russians agree with this intent on avoiding an accidental situation in the air over Syria.

OGDEN: Having seen that, the question that you must ask is, what is the necessary action that must be taken to defuse this very real and immediate threat of thermonuclear war which threatens us as a direct consequence of Obama's policies, both in Syria and elsewhere. And I'm going to ask Jeff to come to the podium to address this question; but as Mr. LaRouche has repeatedly said, the only guarantee is for responsible parties in this country to take the Constitutional action necessary to remove Barack Obama from the Presidency of the United States, specifically through the activation of the 25th Amendment to the US Constitution. Which stipulates that if the President is deemed mentally incapable of serving in the role of Commander in Chief, he can be removed and replaced through the predetermined line of succession. Mr. LaRouche has been calling for this measure to be taken for a number of years; but just this week, discussion of this measure has exploded into the mainstream press, including very significantly in an editorial that was published in the {Washington Times} by staff writer Charles Hurt, which was titled, "Has the President Lost His Ability to Discharge the Powers and Duties of Office?" The editorial begins by asking, "Has our President officially lost his ability to discharge the powers and duties of his office? Anyone who listened to President

Obama speak to reporters in Paris on Tuesday, would reasonably conclude that it is high time to start drawing up the papers to

transmit to Congress for his removal.” And after describing in detail the rambling and largely incoherent performance by Obama

during his press conference in Paris earlier this week, the author concludes by stating the following: “Someone alert the Senate Pro Tem; somebody call the Speaker of the House, and let’s

all dust off the 25th Amendment.”

So Jeff, with all this evidence of a growing acknowledgement in public discussion of the danger which Mr. LaRouche has been warning about for years, of world war resulting from the continuation of Obama’s policies, what can you tell us about what

the discussion is among responsible persons behind the scenes, and what must be done now to remove this imminent threat of a global thermonuclear war?

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Matt. I think it’s important to take note of the fact that the {Washington Times} did publish that Charles Hurt piece, but that there were other commentaries

along exactly the same lines. There was a similar editorial comment, picking up on the {Washington Times} story in the {Washington Enquirer}; and in both cases, there were references

to a series of commentaries that appeared recently in the {Washington Post}, which is generally thought of – along with the {New York Times} as one of the mainstays of the liberal establishment media apparatus. You had Richard Cohen and Dana Milbank, two of the senior regular {Washington Post} editorial columnists taking note of the fact that President Obama was completely disoriented and when his teleprompter broke down during the course of his presentations in Paris, he stammered and

staggered 336 times in a speech that ran a total of 13 minutes.

Never mind that the gathered world leaders were told that they had a firm 5-minute limitation on their speeches. It may have taken the President 13 minutes to deliver a 5-minute address; I

haven't reviewed the text, or timed it or anything. But clearly,

he is suffering from severe mental exhaustion, a breakdown; someone who – as Lyndon LaRouche identified as early as April of

2009 – suffers from a form of extreme narcissism, can't avoid the reality that the world is going in a very different direction

than his narcissistic delusions would have him believe.

Just prior to the attacks in Paris, on the 13th of November, the President issued a statement saying that ISIS was contained

and on the way to being defeated, and didn't pose a threat.

Earlier he had called them "the junior varsity of terrorism."

I

think reality tells us something quite different.

Earlier this week, he said that there is no measurable security threat, here, inside the United States. And what we saw

happen in San Bernardino, California several days ago, clearly demonstrates that that was not an accurate reflection of reality.

The response of the White House has been to put pressure on FBI

Director, [James] Comey, and on the media, to hold back from drawing the obvious conclusion, that virtually anybody in their

right mind has drawn, from even the media coverage of that San Bernardino incident, namely, that it was a pre-meditated terrorist attack. It's very much reminiscent of what happened on

September 11th, 2012, when President Obama ordered a false statement, a patently absurd false statement, about the attack in

Benghazi [Libya] that led to the murder of U.S. Ambassador Chris

Stevens and three other American officials. And that, of course,

is still an issue that's pending before the House [Select Committee on Benghazi]. So, we're clearly dealing with a situation where the President's grip on reality is slipping precipitously.

Under similar circumstances, back in the early 1970s, members of President Richard Nixon's own political party, were grounded enough in reality that they were willing to recognize that Nixon was "losing it" mentally, and represented a grave danger to the survival of the United States, and they were seriously contemplating invoking the recently-ratified 25th Amendment, that provides for the immediate removal of the President of the United States. These recent articles, published

this week, have openly said that Vice-President Joe Biden should

reach out to Speaker of the House Paul Ryan, and similarly consult with the Cabinet, and consider invoking the 25th Amendment. That process can remove Obama from office within a matter of {hours}. And so, we're here in a situation. We've seen

the developments. We've saw the Tulsi Gabbard exchange with Ashton Carter.

And, I think it's noteworthy, that the statements that Matt just quoted from, from former Defense Secretary Bill Perry, have

very much bearing on the situation, because Perry and Ash Carter

have jointly written a number of articles in military journals.

They're very very close. One could almost say that Perry is

Ashton Carter's mentor. So, if you've got someone like Perry alarmed enough to come out publicly – and really, in a sense, reverse his own statements of the recent years – and say we've got to get in synch with the Russians, and you hold that up against what Carter is saying as an official spokesman for the Administration, putting the onus on Russia, and really refusing

to directly address the issues that were raised by Congresswoman

Gabbard, you get an idea that there is a disconnect from reality,

with respect to the most pressing and dangerous issue facing mankind today, which is the question, "Are we close to the kind

of incident that could get out of control and lead to nuclear war?"

Nobody in the Administration is talking about what the consequences and implications are, of the fact that President Obama {publicly, after the fact}, endorsed the actions of the Turkish government in shooting down that Russian Su-24 over the

border area between Turkey and Syria. I'm told by leading U.S. military and intelligence contacts that there's unanimous agreement among the leading countries of NATO, including the U.S.

military, and all of the major European militaries, that, basically, the Turks had no business shooting down that Russian

plane; it was an act of {absolute provocation}. If Turkey was not

a member of NATO, with that Article 5 mandate for collective security backing them up, without the idea that [President] Erdogan had, that he had the full backing of President Obama, it's very unlikely that he would have even remotely considered ordering the bombing of that Russian plane.

Now, what is the aftermath of that action by Turkey? From a strictly military standpoint, as we talked about this last

week,
leading figures within the U.S. military and intelligence command, immediately got on the horn with their Russian counterparts. And there was an agreement reached that this would not be, in and of itself, a trigger for an all-out war in the region, a war between Russia and Turkey. President Putin refrained from any direct military retaliation against Turkey. And that's a good thing.

What Russia {did} however do, as Representative Gabbard referenced, Russia has deployed their S-400 Air Defense Systems to the airbase in Latakia Province inside Syria. That airbase is 32 miles from the Turkish border. The S-400 Air Defense Systems have a range of 250 miles. In other words, Russia has the ability to knock out Turkish aircraft 200 miles {inside} Turkish territory. That's an area in which U.S. fighter planes and drones are also operating.

The Russians have now equipped all of their entire range of Su fighter planes with air-to-air missile capabilities, so that you've got both American and Russian, and now you've got the added complexities of British and French, perhaps soon German, planes, all flying within that same general airspace.

So, to say that we are not in a situation where the conflict, even if it's a disagreement over policy toward Syria, that this doesn't represent a hair-trigger situation for a war that could directly involve U.S. and Russian forces, not surrogates, but direct U.S. and Russian military forces, would be an absolute denial of reality.

Now, a number of military thinkers have come out with

measures that could be taken to mitigate the risk. There are those, including [ret.] German General [Harald] Kujat, who've called for the re-convening of the NATO-Russia Council, to create

a mechanism for coordination between NATO and Russia, in which the Syria-Turkey issue would be one element of it. Former top DIA

official and retired U.S. Army Colonel, [W.] Patrick Lang, in his

widely-read website, has said that Turkey should be suspended from NATO, because their irresponsible behavior could, by itself,

be a trigger for general war. There are proposals, reflected by

[U.S. and Russian nuclear security expert] Bruce Blair; reflected

by Gen. [James] Cartwright, who was the former vice-chairman of

the Joint Chiefs of Staff [and] former head of the U.S. Strategic

Command, our nuclear triad; along with Russian [Maj.] Gen.

[Vladimir] Dvorkin, who was the chief intelligence analyst for Russia's strategic rocket force – who've all said, "Let's immediately abandon launch-on-warning. We've got to, basically,

create an alternative to this hair-trigger situation, where a decision about global nuclear annihilation, has to be made in a

matter of seconds."

The reality is, that there is another option. It's the option that was referenced in the {Washington Times} and the {Washington Examiner}, and even implicitly in the {Washington Post}. And it's the option that Lyndon LaRouche has been discussing {for a very long time}. You've got to {remove} one of

the most crucial factors that continues this threat, which is the

continuation of President Barack Obama in office. The 25th Amendment is there. His behavior in Paris, his erratic behavior,

has caused alarm bells to go off all over the place, and the question that's got to be posed, is: "Are {you}, Member of Congress; are {you}, American Citizen, willing to run the risk of

maintaining a President in office, who may very well be "losing

it" mentally, and who certainly has exhibited a policy of hatred

towards Russia

and particularly towards President Putin, that under the present

circumstances poses a grave danger of general war, a war that could be a nuclear war.

So, that's the question on the table. And now that Mr.

LaRouche is no longer the only leading American political voice

openly talking about immediately invoking the 25th Amendment, maybe it's time for a serious national debate and dialogue on that issue to put the kind of pressure on Vice-President Biden,

Secretary Kerry, Speaker of the House Paul Ryan, to not run the

risk, to not play, to use a bad analogy, Russian roulette, with

nuclear warheads, and the barrel of a gun, when the survival of

humanity is at stake.

We are really now in a very different place than we even were a few weeks ago. The actions taken by Erdogan have brought

us to that moment of hair-trigger, and while there are many things that could be done to ameliorate that danger, the fact is

that none of them are possible so long as President Obama is in office. So the tools are right there. The 25th Amendment can be activated on a moment's notice. We could have a regime change, purely constitutional, here in the United States, as a measure of caution against someone in a state of mental breakdown, being in a position of having his finger on the nuclear trigger. And I see no justification whatsoever for running the risk of mankind's survival, of waiting another day to activate that potential.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. Now, I'm just going to pose the institutional question for this evening, and Jeff will deliver what Mr. LaRouche's response was to this, as well as Helga LaRouche's insights. The question reads as follows: "Mr. LaRouche, the German Bundestag has voted to support the U.S. coalition military operations in Syria against the Islamic State, and the British Parliament has also taken similar action. What is your view of German and British involvement in the fight against the Islamic state in Syria?"

STEINBERG: Well, I think that one thing that's obvious, the first comment from Mr. LaRouche on this was, yes, we've got to defeat the Islamic State. It's got to be done, and there's got to be an alliance of countries involved in doing that, and with that, he said, of course always be cautious. You can never trust the British. Now, the fact of the matter is that there are measures that

could be taken, that would lead to the crushing of the Islamic State, to the taking back of Raqqa, their nominal capital, to the ouster of the Islamic State from Mosul—the military options are all quite clear and are being openly discussed, and are being proposed around the tables all over the place. Seal the border with Turkey. The Erdogan government in Turkey through the son Balal Erdogan, son of the president, has been the major source of black market revenue for the Islamic State, since the very beginning. We know that there are massive black market oil deals going on between ISIS and the Turkish black market, which is really the mafia underbelly of Erdogan's AKP Party, and the MIT, which is the Turkish equivalent of the CIA, run by one of Erdogan's very close associates. So, you can seal the borders. You can start the economic squeeze against the Islamic State. You could create a single joint military command operation fully integrating Russia, into whatever other military operations are going to be run. President Hollande of France, when he was in Washington, and then in Moscow last week, specifically proposed that there be a consolidated unified air campaign against ISIS, and that on the ground the Syrian army be integrated with some of the rebel groups that are strictly made up of former Syrian military personnel—some element of the Free Syrian Army, in particular. That kind of ground force, maybe with some other assistance from the Iraqi military, along with a massive air campaign, through a single unified command, could wipe out the Islamic State, at least in so far

as

it's operating out of a major safe haven territory in Syria and

Iraq.

The problem, however, as has been demonstrated by Paris, by San Bernardino now this week here in the United States—on a much

lower scale, of course— by the bombing of the Metro jet, Russian

metro jet over the Sinai, by the suicide bombings in Southern Beirut, all of these things indicate that you're dealing with a

much larger problem that's not going to be solved overnight. You

can crush the nominal Islamic State militarily, but you've got to

address a much more fundamental issue, which is that the policies, the geo-political policies coming out of the leading Western powers—the United States, particularly Great Britain, France to a degree, certainly Saudi Arabia, Qatar, Kuwait, the United Arab Emirates, Turkey— there's been a long-standing policy

of promoting the Saudi-Wahhabi neo-Salafist agenda, and spreading

this disease, this Dark Age ideology, all over the globe.

You have large swaths of territory in the Middle East, in North Africa, in other parts of Asia, that are ungovernable, and

have been turned into no-man's lands as the result of the prolonged policies— I would say that it's the Twentieth and Twenty-First Centuries' Thirty Years War, except it began operationally in 1979, when Jimmy Carter and Brzezinski were still in office, when there was a presidential finding authorizing the assembling of the Islamist mujahideen to drive the Soviet Red Army out of Afghanistan, except, of course, that

operation began 6 months before the Soviets even went into

Afghanistan.

So, we're in the throes of a multi-generational process of creating Dark Age conditions in many parts of the planet. If you

were born 35 years ago in Afghanistan, you've never lived under

anything other than 30 Years' War conditions of violence and chaos. And don't say that Afghanistan was always like that, there's nothing you can do about it. That's emphatically not true. Throughout the postwar period, the 50s, 60s, and 70s, the

United States' presence in Afghanistan was largely through the Army Corps of Engineers, the Peace Corps, and other organizations

like that, and the place was relatively peaceful and stable. It

was not the world's opium production capital. So, the point is that there are alternative policies that must be enacted to really defeat this Dark Age phenomenon.

The Chinese have adopted the One Belt/One Road policy of developing vast corridors of infrastructure, of industrial and agricultural expansion, of water management, throughout much of

Eurasia. For that program to work, it's going to be urgent that

we achieve stability in places like Syria and Iraq, and in many

parts of North Africa. So, the real question here is, if you're

prepared to commit to defeating the phenomenon that ISIS right now is the most visible representation of, you've got to be prepared to fundamentally change your thinking. You've got to be

willing to abandon geo-politics, altogether. Abandon the British

Empire, because this policy of permanent warfare across this great big crescent running from North Africa through the

Middle

East and Central Asia, all along the southern borders of the former Soviet Union into Western China,—that's a British geo-political policy. It was called the Bernard Lewis plan back

in the 1970s, of spreading fundamentalist chaos along that entire

what they called crescent (arc) of crisis.

That program hasn't changed. It's British geo-politics at its worst. It's population warfare at its worst. And those policies must be abandoned all together. There was even a commentary this week in the {Wall Street Journal} of all places,

asking the question of whether or not China's New Silk Road policy might not be the key to saving the situation in Syria and

Iraq, and throughout that region. You've got to give people hope

that there is a viable prospect for a future, if you're going to

get those leading strata within Syrian society back from Europe,

where they were driven out by ISIS; back into Syria to rebuild their country. They've got to know that there is a commitment to

a kind of a global Marshall Plan, which the Chinese have proposed

as part of their One Belt/One Road policy. I had the privilege,

earlier this week, of being in Tokyo, attending two conferences.

One where Helga Zepp-LaRouche spoke about the urgent need to avoid the war dangers by the United States and other western countries, by becoming fully involved and committed to working in

conjunction with China and the other BRICS countries on this One

Belt/One Road policy. We've got to build development corridors from areas that are now strictly war zones. I spoke at a second conference earlier this week with Mrs. LaRouche in Tokyo; and we both took up this question very strongly. You need a new paradigm of thinking; you need to think at the level of real human beings who uniquely are capable of thinking about the future. Of creating a new future; not one that's defined by the geopolitics of population war, but one that's defined by scientific advancement, by the betterment of all mankind. So, the issue on the table is, you can defeat ISIS militarily with some readily available tool; especially if you drop the war confrontation with Russia, and get into an alliance with Russia, which means getting Obama out of office under the 25th Amendment. It's doable, but you're not going to solve the deeper underlying problem of the consequences of the last 35 years or more of this hideous geopolitics of pitting one nation, one people against another, promoting irrationalism and fundamentalism. You've got to basically roll up your shirt sleeves and begin real development of the kind that China has correctly defined as the win-win policy of the future.

At this conference, there was a leading representative from Russia, Dr. Yakunin, who said that the Russians have concluded that their Eurasian development plan for major infrastructure projects, is completely compatible with China's One Belt/One Road policy. India, as a leading BRICS country, is fully on board with

that prospect. We're about to develop a plan and publish it in the coming days, for the United States to become fully integrated into this global World Land-Bridge policy. But this requires an overhaul of thinking; and that overhaul of thinking is now long overdue, because the very survival of mankind is literally on the table is we don't make that change. So, we've got a much bigger challenge and a much bigger agenda. Even if we're serious about defeating the Islamic State and other manifestations of this Dark Age policy. It's going to have to be done through a vast change in thinking, and a return to real human thinking about what kinds of projects can insure not just the survival, but the betterment of mankind going into the future.

OGDEN: Thank you, Jeff. Just by way of quick introduction of Ben Deniston, who's going to conclude our broadcast here tonight, I want to pick up here directly off of what Jeff just ended with. As those who have been following the website this week know; and who had the chance to participate last night in the Fireside Chat with Mr. LaRouche, Mr. LaRouche's emphasis has been one of saying that this entire Dark Age situation which we now find ourselves in today – both internationally as Jeff just elaborated, and also here domestically with the Dark Age of rising death

rates,
addictions, violence, and so forth, that is plaguing the
American
people as the result of 16 years of a Bush and Obama
Presidencies, Mr. LaRouche said, "The future cannot be created
by
a continuation of the failed policies of the past. This Dark
Age,
which we now find ourselves in the midst of, cannot be
overcome
without the conscious elimination and overturning of the
failed
axioms of the present system. A New Paradigm today, as Jeff
was
just discussing, just as with the Golden Renaissance of
Filippo
Brunelleschi and Nicholas of Cusa, is never something which
can
come about through an evolutionary change," as Mr. LaRouche
said
last night, "but only as a consciously revolutionary effect of
the intervention of a great genius. The effect that a great
genius has on history; a genius such as Brunelleschi or Cusa.
Or
more recently, you can use the example of Albert Einstein.
Geniuses who reject the failed ideas of the past, and instead
introduce something completely new; a valid, newly discovered
principle upon which a valid and viable future can be built.
So
this is something which obviously Mr. LaRouche has done
consistently throughout his life; and has based his entire
career
on. But for those of you who had the chance to participate in
the
Fireside Chat with Mr. LaRouche last night will know, you
heard
him call on all of you; on all of the American citizenry to

adopt

that perspective of genius as your personal commitment going forward. And this is obviously something which all of us have to

think about very profoundly.

So Ben, I guess I would ask you to elaborate for us a little bit, what is the equivalent of the great Brunelleschi's dome, you

could say, of today; which can be the herald of this new Renaissance for all mankind today?

BENJAMIN DENISTON: It's quite a task, I think, Matthew. But as Matthew said, I'm just going to pick up off of – we've been working on, the LaRouche PAC Science Team – this program of putting together a picture for the American people, what it would

mean for the United States to join this New Silk Road orientation. What it would mean for us as a country to really return to our roots, as founded by people like Alexander Hamilton, as Mr. LaRouche has put a great deal of emphasis in his

most recently developing flank in Manhattan being real soul of the nation where we could pivot the United States back to an orientation like Matt just referenced in terms of a real pursuit

of mankind as a creative force. What will it actually mean for the United States to once again participate in that process?

And

this is something that, as was referenced, at least a thesis perspective on what that would look like for the United States.

But I wanted to open by just referencing something that was mentioned earlier, just to get a sense to get at the real principle of what we were talking about. There was a rather unprecedented study that came out, a study that's rather shocking

that pointed to an unprecedented reality which has been

uncovered

in just the last couple of months, which is the realization of the increase in death rates among white, American, working age people. And we have a graphic illustrating the comparison of the

death rates for this particular demographic, in comparison with a

number of other developed nations. [Figure 1] And we can see in

red there, from 1990 up to past 2010, the change in the death rate for, again, white Americans from age 45 to 54. And I just want to put this on the screen for a minute, because there's a lot of stats we can go through in terms of what's happening, and

a lot can be done to give a sense that I think most Americans have their own clear sense of, living in this nation, of the real

process of death of the U.S. economy, under the Bush-Obama reign.

But I think this one is rather shocking, because these are people that are supposed to be in their prime. We're talking about people who are supposed to be reaching their, towards the

peak of their productive contribution to society, people who are

supposed to be approaching the pinnacle of their ability to contribute to the advancement of the society of which they're a

part. And what are we seeing in that layer of the population?

This dramatic acceleration, continual year to year increase, in

the death rate of this section of the population. As the authors

of the study stated, "We have half a million Americans who are now dead, who frankly should not be dead," according to what we

would expect from a healthy economic process.

And what's the cause of this? What are the major factors contributing to this increase in the death rate? You have drug addiction, alcoholism, substance abuse, prescription drug abuse,

heroin abuse, suicides. These are diseases of despair as has been

said. These are diseases of a dying society, where people who should be at their prime contribution to the economic process, are instead ending their own lives. They're killing themselves.

What's supposed to be our leading productive sector of the economy is instead destroying and ending their own lives, through

their own willful choice of these substance abuse, drug addiction, suicide, what have you.

So I think this should be taken as a very clear signal of what's happened to the United States, what's happened to the American economy. And what we have to reverse. And what I want to

talk about just briefly is trying to get at the essence of the issue, to the degree possible. Because we can talk about putting

people back to work, we could talk about creating jobs, we could

talk about rebuilding things-but that's not going to get to the

real essence of what we confront right now as a nation. We have

to really re-find the purpose of the existence of our nation, as

Matthew referenced as Mr. LaRouche said last night, in an understanding of what is mankind's purpose as a creative force in

the Universe.

Why do people work? Why do people have jobs? Why do people work to contribute to society? What's the purpose of existence?

That's been eliminated really over two generations, increasingly though in a rapid acceleration, under the Bush-Cheney regime. The very idea that mankind is inherently creative species; I mean, that mankind creates its own existence meaning that {you}, as an individual part of that species, part of that process, can participate in the actual physical creation of the future state of society. That if society moves forward, ... And what do we mean by "move forward"? LaRouche has spent decades developing a science of physical economy. What is economics for mankind? We can support a greater population, higher population density, with better living standards for everybody; that unlike the animals, unlike the Greenies' ideology, there's no zero sum game for mankind. There's no finite, fixed amount of wealth for the human species. That mankind can uniquely create a fundamentally higher state of existence for his species as a whole.

That doesn't come from merely finding some new resource, or exploiting some new resource, but from the unique creative powers of the human mind. Something {unique} about the human mind that we don't see existing anywhere in animal life per se. That that unique capability is the substance, the principle, underlying what makes mankind a unique force on this planet. We have to again find our existence in exercising and implementing that principle—the idea that based on that principle, we can create wealth for our nation. We can grow our population. We can have

a
large population with higher living standards, better
infrastructure, better conditions of life, better health care.
We
can provide all that. Mankind has the ability to do that. But
the
way that mankind does that is by the creative contributions of
individuals acting in coordination with society.
We've lost the connection to that. We have to re-establish
the connection to that. Really in a scientific sense. That
mankind has a real physical immortality that he can create for
himself. He can be the creation of the future existence, not
just
the extension of the past, not just the extension of the
present,
but the creation of a state of existence for society which
would
not ever exist if not for the actions, the contributions, of
the
earlier generation of the earlier state.
That's what we have to return to. Creation of new states for
mankind, not just perpetuating or rebuilding what we had in
the
past, but rising to a new level. And we need that now more
than
ever. That has been at the root of our existence as a
republic,
again going back to Hamilton, people like Lincoln, people like
Franklin Roosevelt-that's been understood to varying degrees,
that this is what makes mankind unique, and we have to focus
our
efforts of government, of society, in exercising and
facilitating
that creative process.
So what do we need to do now, today? Just to go through some
of the obvious things that we should be focused on, and doing
as

a nation. One leading element is going to be rebuilding our nation, rebuilding our infrastructure, and in a sense not really rebuilding, but building anew, building a higher level of existence for our nation. And one of the things we're going to be featuring in our prospective program for the United States is actually building a modern, high-speed rail system. This is just obvious. That transportation in the United States would be a joke if we didn't have to deal with it every single day. The idea of people just wasting their lives on these highways. Hours upon hours upon hours daily, just wasted. If you go to the third graphic here, we have a comparison, just to give people a sense of—in the green, we see existing high speed rail systems in the United States and China. Now, in the United States this has been debatable whether we could actually include the green corridor we've included as technically high-speed rail. Relative to what we have, we could consider it high-speed rail, but that's not saying much. It's stretching the definition, but it's the closest we have. and throughout the rest of the United States, you see one proposal, among a number of proposals, for what kind of obvious, sane high-speed rail system we should have: travelling 150 miles per hour, to get people to different locations in a quick efficient manner. You see China is doing this. You see China's program now, what they've built, and what they're committed to building I believe out to 2020, for their high-speed rail program. So

this

could be done. This needs to be done.

We have the water issue. We have, to put it lightly, insane governor in California, who, despite living on the coast of the

largest body of water on the face of this planet, seems to think

that we've run out of water. Well, we have plenty of means available to us to provide all the water we need. Some of this is

illustrated in the next graphic, the fourth graphic. This is something we've covered in more detail on the LaRouche PAC website and other locations. But mankind fully has the capability

of managing the water cycle in completely new ways.

We have desalination. LaRouche has been talking about desalination for decades. Nuclear-powered desalination, you can

provide the water you need in the coastal areas. You can do water

transfer. There's rivers that exist that have abundant excesses

of water that just flow into the ocean unused. And we can really

go to the frontiers. We can look at mankind managing the water in

the atmosphere. This is actually happening right now as we speak

in various places around the world. We have technologies now to

actually manage precipitation in the atmosphere; increase precipitation where we want it. Some of this is drawn directly from insights into how our Earth's climate system actually responds to different galactic environments – the galactic conditions affecting our climate. Understanding this gives us an

insight into how we can manage those conditions; how we can

increase the rainfall where we need it. How we can actually direct flows of atmospheric water vapor to where they're needed.

We could be drawing the atmosphere of water vapor from over the

Pacific Ocean into California and increasing the rainfall in California. We can do that.

Power, energy, nuclear power; we've been sitting on nuclear power for decades. It's been suppressed; fusion has been suppressed. There's been a conscious policy to not put the resources into fusion that are needed to develop fusion power. We've had in effect a policy of not developing fusion power for

decades. You just look at the budget compared to what was known

to be required to develop it; it's obvious. And various experts

have made clear, we can have a demonstration functioning fusion

power plant in 10-15 years, if we decided to do it.

Obviously, all this would require a high-speed rail system, solving our water crises, mass production of nuclear power, a crash program to develop fusion power. This would force us to confront the fact that we need to rebuild our manufacturing base;

rebuild our industrial base. We'd be forced to confront a certain

reality that now we look at an unemployment problem; with this program, we're going to be confronted with a little more frightening reality. We actually have an unemployable problem; we

have people who have no skills. We're going to need to look back

to things like Franklin Roosevelt's CCC program, and figure out

how to upgrade that and advance that for an entire new challenge

of taking not just a labor force, a society that's had no productive work for a decade or more. And look, we've had two generations of zero-growth policy; two generations of de-industrialization, a shift towards this insane, so-called "services economy". Wall Street bubbles. We've had fewer and fewer people who have any idea of how to contribute a productive contribution to the economic process.

So, we're going to need to actually tackle all these issues. And, again, this is not just rebuilding stuff we had before; it's

not just rebuilding our infrastructure. It's not just recreating

the state of the economy as it was 20, 30 years ago. This is looking at how do we increase the potential productivity of the

economy as a whole to a completely new level? Modern transportation, water, power. We can open up entire new regions

of the continent; entire new territories of the nation can now be

developed. New agriculture; new production; new industries; new

cities. We could actually be developing new Renaissance cities,

organized around a conception of man as a creative process. The

city itself can be an expression of the principle of this new Renaissance; this New Paradigm that we want to create. The construction of sane, organized city population areas, centered

around cultural development; educational development. Centered around universities and cultural systems as the core of the development of your population, of your society. That organizes

this city. Around it, you have the various agriculture, industry,

etc. that's an expression of mankind's creative capabilities. But actually coherently designing the city in which the population around this new principle, this new conception of mankind. So, this is what we can do; this is what we need to fight for. But I think to attempt to address what Matthew said in terms of Mr. LaRouche's remarks in terms of actually creating a new future; that has to be the number one guiding principle. And Mr. LaRouche in recent years has again come back to the pedagogy of the difference between mankind and the animals. And I think that's something that most people still don't understand the way he understands it. What is it that mankind has that makes our species separate; that makes us distinct? What is that actual principle which mankind has the ability to tap into and employ if he chooses to; if he chooses to organize his society in a truly human way? And what would that mean for us today? Well, again, it wouldn't mean just doing what we've done in the past. It would mean that right now, what we have to do is bring society to a level that we've never had before. And we have to fight to engage the American population again into recognizing that their meaning to history, their meaning, period, depends upon that. That the meaning of their very existence depends upon recognizing that they have a potential to contribute to the creation of a higher state of existence for society. And for mankind, if we're not doing that, if we're not organizing society to do that and exercise that, and implement those creative leaps of mankind, then you're not being human; and your population is being

denied

an actual efficient access to their true scientific
immortality

as a human species.

There's obviously a lot that could be said, but I think
that's the principle that we have to focus on; that it's not
just

about creating jobs. It's not just about employing people who
are

various economic statistics; it's about coming to a new,
higher

understanding of economics really as an expression of this
unique

spark of human creative potential. And we have to, again,
focus

on that as the number one issue; the cause, the substance of
what

will allow us to progress and move forward. And that really is
the whole purpose of all of this.

So, we're going to have more coming out; a lot more can be
said, but I think that's the challenge that we have right now.

And I think it's going to be a huge challenge, given what's
happened to the population; especially in the last two
Presidencies. But the fight is to awaken that in the American
people; they have to realize that this is the only thing
that's

worth fighting for. Fighting for creating the future in a way
that is truly, uniquely human.

OGDEN: Thank you, Ben. And what Ben referred to, is a
forthcoming programmatic feature which is intended to be a
supplement to the EIR Special Report, "The New Silk Road
Becomes

the World Land-Bridge". This is going to be titled, "Why the
United States Must Join the New Silk Road". I also know this
will

be the bulk of the subject of the presentation which Helga

delivered in Tokyo, which Jeff was referring to; and will be available in transcript form in the next edition of {Executive Intelligence Review}. So, I'm going to bring a conclusion to our broadcast here tonight. I would encourage all of you to continue participating in both the Thursday night Fireside Chats, which Mr. LaRouche hosts every week, as well as if you are present in the New York City area, the Manhattan Project meetings, which occur every Saturday afternoon. Another one will occur tomorrow. So, thank you very much for joining us. Thank you to both Jeff and Ben, and please stay tuned to larouchepac.com

---

Ikke alle baltiske nationer er ivrige efter Tredje Verdenskrig

3. december 2015 – I en tale på London School of Economics torsdag benægtede Letlands udenrigsminister Edgars Rinkevics, alt imens han ikke gav udtryk for varme følelser for Rusland og protesterede over, at Krim havde sluttet sig til Rusland igen, osv., en rapport, der sagde, at Letland ikke ville indgå i nogen koalition, der involverer Rusland, rapporterede *Baltic Times* i går.

»Jeg vil ikke udelukke, og vi kan finde en måde at koordinere med Rusland på, i det mindste til et niveau, hvor vi ikke nedskyder hinandens fly eller starter Tredje Verdenskrig ... Hvis vi ikke koordinerer med Rusland, vil vi ikke være i stand

til at nedkæmpe ISIS på den mest effektive måde«, sagde Rinkevics.

Han sagde også, at de erklæringer, som den lettiske, littauske og estiske præsident havde udstedt den 20. nov., var blevet rapporteret på en upræcis og oversimplificeret måde af den internationale presse, da denne sagde, at De baltiske Stater ikke ville indgå i nogen koalition, der involverede Rusland, iflg. *Baltic Times*. Virkeligheden er langt mere nuanceret, i det mindste i Letlands tilfælde, sagde han.

For sit vedkommende sagde Estlands premierminister Taavi Roivas i et interview til Reuters i går, at han ikke tror på, at Rusland vil angribe Letland, på trods af »bekymrende« indtrængen og militærøvelser nær ved dets grænser i år. Reuters sagde, at han også »distancerede sig fra et krav fra Letlands og Litauens side om en permanent NATO-troppetilstedeværelse i Baltikum.« Roivas sagde: »Scenariet med grønne mænd [dvs. russiske tropper] er ikke mere sandsynligt her end i Storbritannien. Estland er et NATO-land, og jeg anser det for usandsynligt, at Rusland tænker på at angribe NATO ... NATO-lande bør ikke være bekymrede over direkte intervention.«

Foto: Edgars Rinkevics

Obama og NATO beskytter Tyrkiet mod Rusland

Den 1. december 2015 – Efter præsident Obamas optrapning mod den russiske præsident Vladimir Putin i går, mødtes NATO-

landenes udenrigsministre i Bruxelles i dag (mødet løber indtil 2. december), hvor de lovede, at NATO står bag Tyrkiet uanset, hvad der måtte ske.

"NATO's mangeårige planer for Tyrkiets forsvar er på plads og vurderes løbende", sagde ministrene i en fælles udtalelse i dag. "I lyset af den generelle omskiftelighed i regionen, styrkes disse planer yderligere" med en forøgelse af Tyrkiets luftforsvar. "I ånden af 'alle for én', forbliver vi fast besluttet på fortsat at udvikle yderligere NATO-sikkerhedsforanstaltninger, og alliancepartnere arbejder med forberedelse af andre mulige bidrag."

Den amerikanske NATO-ambassadør Douglas Lute gav i sine bemærkninger i går Tyrkiet fuld opbakning i forbindelse med den tyrkiske nedskydning af det russiske SU-24 fly den 24. november.

"De amerikanske data, jeg har set, bekræfter Tyrkiets version af begivenhederne. Flyet befandt sig i tyrkisk luftrum; kamphandlingen blev udført i Tyrkiet; flyet blev advaret gentagne gange", sagde han. "Der var ikke blevet udsendt nogen flyveplan, der omfattede en krænkelse af NATO's luftrum."

Til trods for, at de kastede skylden for episoden på Rusland, opfordrede embedsfolk i både Bruxelles og Washington til en mindskelse af spændingerne. NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg foreslog en modernisering af koldkrigs-traktaten kendt som Wiener-dokumentet, der udstikker reglerne for storstilede militærøvelser og anden militær aktivitet, tillige med 'varme' telefonlinjer og andre militære kommunikationskanaler. "Den må nødvendigvis moderniseres, fordi der er adskillige smuthuller", sagde Stoltenberg. I går ringede formanden for USA's Generalstabschefer, general Joseph Dunford, for første gang til general Valeriy Gerasimov, den russiske generalstabschef, og ifølge Dunfords talsmand var dette et af de emner, de diskuterede. Talskvinde for USA's Udenrigsministerium Elizabeth Trudeau sagde til journalister,

at bevismateriale fra Tyrkiet og amerikanske kilder "indikerer, at det russiske fly krænkede tyrkisk luftrum" til trods for, at det blev advaret flere gange af tyrkiske styrker. "Vi bør nu tilskynde til en dialog, og vi har behov for en nedtrapning af situationen," sagde hun og tilføjede, at en "fortsat diskussion imellem de to parter nu er det vigtigste".

Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, reagerede på alt dette ved at beskyldte NATO for at give Tyrkiet politisk rygdækning for aggressionen mod Rusland. Ifølge Sputnik rapporterede Grushko, at han har haft en samtale med NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow om nedskydningen.

"Jeg informerede ham om Ruslands holdning til hændelsen, og henviste til de militære og politiske faktorer, der bevidner den kendsgerning, at det var et overlagt angreb på det russiske fly i syrisk luftrum", sagde Grushko. "Jeg understregede, at NATO, der ikke er kommet med nogen principmæssig evaluering af denne ulovlige handling, faktisk har dækket politisk over Ankara som sit medlem og derfor har et medansvar for episoden", sagde han. Grushko anklagede Tyrkiet for ikke at følge etablerede NATO-procedurer til at forhindre luftfartøjer; dvs., at det kampfly, der vil forhindre indtrængning, skal flyve op langs siden af det indtrængende fly for at identificere det, og derefter eskortere det ud af luftrummet. Ved hændelsen den 24. november "blev disse NATO-procedurer ikke fulgt, eftersom piloterne, ifølge Ankara, ikke engang kendte identiteten af det indtrængende fly", sagde Grushko.

Leder, 2. december 2015: Hvad er rådet til den kriseramte verden i dag? Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en fortsættelse af den tidligere erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søg at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomspræghoveder har Rusland rettet mod USA, og

hvor mange har USA, rettet mod Rusland?» Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse atomvåben inden for få minutter?» Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles, hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet. Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde til Obamas regeringsfolk under høringen i går: i betragtning af, at ISIS *»ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ... «* (fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»Skab en Ny Renæssance«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Instituttets konference i Paris, juni 2015

»Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

---

Leder, 1. december 2015: Fjern den faktor, der fører til atomkrig – Obama

Nødvendigheden af at fjerne Barack Obama fra præsidentmyndigheden for at forhindre en ellers forestående atomar konfrontation mellem USA og Rusland og Kina blev på dramatisk vis tydeliggjort af begivenheder og advarsler i dag.

Efter Obamas (og NATO's) aggressive, offentlige støtte til Tyrkiets provokerende krigshandling imod Rusland, var Obamas møde med Putin i dag på konferencen i Paris en eskalering. Ifølge rapporter fra både Det Hvide Hus og Kreml om mødet, gentog Obama, at han insisterede på, at den syriske præsident Assad »skal gå« som en forudsætning for noget som helst samarbejde imod terrorbander i Syrien; at Rusland må slutte sig til den »amerikanskledede koalition« og må ophøre med at bombe i områder, der er bastioner for al-Nusra og andre jihadist-grupper, der bevæbnes af Saudi Arabien, Tyrkiet og USA og Storbritannien. Obama ignorerer de vurderinger og rapporter, der kommer fra militær-til-militær-efterretninger, for i stedet at fortsætte sin optrapning af konfrontationen med Vladimir Putin.

En russisk, strategisk analytiker advarer i Sputnik i dag om, at den tyrkiske provokation, bakket op af NATO og Obama, skubber verden frem mod en konfrontation som den i 1962 med Cubakrisen – denne gang uden en John F. Kennedy til at løse situationen, men tværtimod med hans modsætning, den arrogante dronedræber, Obama.

Og en kinesisk seniorekspert i eurasiske anliggender med

hjemsted i Hongkong kom med en endnu mere dramatisk advarsel: Hvis Obama fortsætter med at udføre provokationer i det Sydkinesiske Hav, kunne Kina meget vel respondere »asymmetrisk«, med atomkrig.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review (EIR) Lyndon LaRouche insisterer på, at der ikke er anden udvej en hurtigt at fjerne Obama fra embedet og sagde i dag: »Putin havde ret i sin vurdering af sin position vis-a-vis Obama. Der bliver ingen kursændring eller tilbagetog fra Putins side; og han forstår fuldt ud, at intet samarbejde med Obama er muligt. Putin eksperimenterer ikke. Han er fast besluttet og anskuer konfrontationen fra et globalt standpunkt. Det er Obamas Hvide Hus, der laver alvorlige fejl, men alt, hvad det gør, er med fuldt overlæg.«

Dette var LaRouches udtrykkelige pointe om den kinesiske professor Zhang Baohuis advarsel om en amerikansk-kinesisk krig udløst af Obamas provokationer. Denne analyse af situationen er »fuldstændig korrekt«, bemærkede Larouche, for nær én ting – atomkonfrontationen er ikke »utilsigtet« eller »en fejl« fra Obamas side.

»Obama VED, hvad han gør«, sagde LaRouche. »Han er en dræber, og britisk kontrolleret.«

Obama truer med atomkrig og tror arrogant på et russisk eller kinesisk »tilbagetog«, der ikke eksisterer.

»Men han kan miste grebet om situationen, hvis han konfronteres af personer og kræfter, der rykker ud for at få ham fjernet fra embedet. Det er missionen – hvis vi kan gøre det i tide.«

Supplerende materiale:

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er vicestabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende

handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis

er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: **»Ingen overlevende«**, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen, »Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op, uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogans stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsruter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande blev ikke opholdt.«

